

ԵՐԱԿՈՇԱՔԹԻ, 5 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպուրթիւն Հօր Յիսուս, ԿՈՒՐ ինձ իմասպուրթիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալ ՚իս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 75

ԱՍՏՈՒԱԾ Է ԱՇԽԱՐՀԻ ԴԱՏԱԻՈՐԸ

Գոհութիւն կը յայտնենք քեզի, ո՛վ Աստուած, գոհութիւն կը յայտնենք քեզի:
Կը հռչակենք քու անունդ, եւ կը պատմենք սքանչելի գործերդ:
«Երբոր որոշած ժամանակս գայ, ես արդարութեամբ պիտի դապեմ,- կ'ըսէ Աստուած:
Երբ աշխարհը եւ անոր բնակիչները սասանին,
եւ հասարարուն պիտի պահեմ երկրին հիմերը:
Սնապարծներուն կ'ըսեմ,- "Կը բաւէ պարծենաք".
ամբարիշտներուն կ'ըսեմ,- "Կը բաւէ հպարտանաք,
դադրեցուցէք ձեր ամբարտաւանութիւնը, գոռոգութեամբ մի՛ խօսիք"»:
Արդարեւ դարաստանը ո՛չ արեւելքէն կու գայ,
ո՛չ արեւմուտքէն, ո՛չ հարաւէն, ո՛չ ալ հիւսիսէն.
այլ՝ Աստուած է դարաստորը, որ մէկը կը խոնարհեցնէ ու միւսը կը բարձրացնէ:
Որովհետեւ Տիրոջ ձեռքին բաժակ մը կայ՝ բարկութեան թունդ գինիով լեցուն.
այդ բաժակէն խմել կու տայ երկրի բոլոր ամբարիշտներուն,
որոնք զայն պիտի քամեն իր մրուրով միասին:
Գալով ինձի, ես յաւիտեան պիտի ցնծամ,
երգով պիտի ներբողեմ մեր հայրերուն Աստուածը:
Ամբարիշտները իրենց ամբողջ հպարտութեամբ պիտի խորտակուին,
մինչ արդարները զօրութենէ զօրութիւն պիտի բարձրանան:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէլոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղեղոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ ղեկ հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ ղեկ արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԺԹԸ

ԴԱՆԻԷԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆ

2:24-36 ԳԼԽ

ՆԱԲՈՒԳՈՂՈՍՈՐԻՆ ԵՐԱԶՐԸ

Դանիել իր ընկերներուն հետ միասին աղօթելէ յետոյ, Աստուած իրեն կը յայտնէ երազը ու անոր մեկնութիւնը, բացատրութիւնը: Դանիել այդ իրեն րոտածով կը ներկայանայ թագաւորին:

Թագաւորին արքայայտութիւնը կ'ըլլայ ըսելով. «Կրնա՞ն դուն իմ տեսած երազս ու անոր մեկնութիւնը ինծի գիպցնել» 26 հմր: Դանիել կը պատասխանէ ըսելով. «Թագաւորին հարցուցած գաղտնիքը իմաստունները, հմայողները, մոգերը ու բաղդ նայողները թագաւորին յայտնելու կարող չեղան: Բայց երկինքի մէջ գաղտնիքները յայտնող Աստուած մը կայ, որ Նաբուգոդոնոսոր թագաւորին կը յայտնէ ինչ որ վերջին օրերուն պիտի պատահի»: Ահաւասիկ լաւագոյն առիթ մը Աստուծոյ մասին վկայութիւն տալու: Յաճախ կը մտածենք, թէ արդեօք ինչո՞ւ այնպիսի դէպքեր կը պատահին, որոնց նպատակը չենք գիտեր ինչ է: Օրինակ, երբ Երեմիայի մարգարէութիւնը կը սերտէինք այնպէղ ըսուեցաւ թէ ժողովուրդէն բաժին մը Բաբելոն պիտի տարուի, եւ Աստուած Ինք թելադրեց ըսելով, եթէ կ'ուզէք ապրիլ Բաբելոն գերի գացէք: Զարմանալի ու տարօրինակ պատգամ, բայց այդ տարօրինակութեան մէջ Աստուած ծրագիր մը ունի, եւ ծրագիրը սա է, որ թագաւորի պալատին մէջ Դանիել ինք այդ վկայութիւնը տար Աստուծոյ մասին: Աստուած Ինք այնպիսի ձեւով կը գործէ, որ մեզի համար տարօրինակ է, բայց Իր ծրագրին իրականացման կը նպաստէ:

Առաջին առիթով նախ Դանիել երազը կը պատմէ: Ով է այն մարդը, որ կարենայ մէկու մը տեսած երազը պատմել, եթէ ոչ ան որուն մէջ Աստուծոյ Հոգին կայ, պիտի ըսէին նոյնինքն մոգերը, հմայողները, կախարդները: Ահա նոյն այդ Աստուծոյ Հոգիով առաջնորդուած Դանիել նախ կը պատմէ երազը:

Երկրորդ, հարուածը կու գայ ցոյց տալու, թէ մեր կեանքին մէջ երեւոյթներ կան ու կը պատահին, որոնք ոչ միայն մեզի յայտուկ են, այլ բոլորին համար: Ահա թագաւորին տեսած երազն ալ այդպիսին էր, երբ Դանիել կ'ըսէ. «Ինչ որ վերջին օրերուն պիտի պատահի» 29 հմր: Կը նշանակէ, ոչ անպայման անմիջական, այլ գալիք ժամանակներուն: Այս երեւոյթը եւս մեզի կը սորվեցնէ, որ մենք ալ յաճախ երբ երազ մը կը տեսնենք, որ իրապէս պատգամ մը ունի իր մէջ, այդ մեր տեսածը կրնայ անմիջապէս մեզի հետ կապ չունենալ, անմիջապէս կատարուելք կրնայ չըլլալ: Անոր համար ալ զգուշ պէտք է ըլլալ, որ միշտ դիմենք Աստուծոյ անկէ ստանալու ճշմարիտ իմաստը մեր տեսածին, որովհետեւ յաճախ չարը ինք եւս կրնայ խաբել մեզ:

Դանիել կը ներկայացնէ երազը ըսելով. «Դուն, ով թագաւոր, քու անկողինիդ մէջ կը մտածէիր թէ ասկէ ետքը ինչ պիտի ըլլայ: Գաղտնիքները յայտնողը՝ ըլլալիքը քեզի գիպցուց: Այս գաղտնիքը՝ ոչ թէ ամէն ապրողներէն աւելի իմաստութիւն ունենալուս համար ինծի յայտնուեցաւ, հապա մեկնութիւնը թագաւորին գիցնելու համար, որպէսզի դուն քու սրբիդ խորհուրդները գիտնաս» 29-30 հմր:

Հետաքրքրեալն է մարդ արարածի դրուածքը: Ամենօրեայ աշխատանքէն յետոյ երբ օրուան վերջին պահը կը հասնի կը սկսինք մտածելու թէ արդեօք այսօր ի՞նչ ըրինք, որքանով իրականացուցինք մեր ծրագիրները, ի՞նչ պիտի ըլլան յաջորդ մեր քայլերը: Ահա այսպիսի մտածումներով մեր միտքերը զբաղ յաճախ գիշերը նոյնիսկ չենք կրնար քնանալ: Ահա նոյն վիճակին մէջէն կ'անցնի Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը ինք: Յաղթանակներ տարած, երկիրներ գրաւած, ժողովուրդներ կոտորած, ինքքեր յափշտակած, հասած է պահը հետեւեալ հարցումը հարցնելու. «Յետոյ ի՞նչ»: Այո, յետոյ ի՞նչ: Այդ յետոյ ինչին պատասխանն է որ կու տայ Աստուած երազի ճամբով, որովհետեւ իբրեւ մարդ կը դժուարանանք հասկնալու, յաճախ չենք ուզեր հասկնալ, յաճախ մեզի հաճելի չի թուիր, ուրեմն Աստուած ալ Ինք կ'որոշեցնէ ձեւ մը որպէսզի հասանելի դարձնէ իր պատգամը մարդ արարածին:

Ահա Դանիել նոյնութեամբ թագաւորին կը պատմէ երազը: Երազ մը որուն մէջ կը տեսնէ արձան մը, որ հանգրուան առ հանգրուան կ'արժեգրկուի: Կը սկսի ոսկիով եւ կ'աւարտի երկաթ եւ կաւ խառնուրդով: Այդ արձանը պիտի քանդուի, այն քարով որ պիտի գործուի առանց ձեռքի երկիւղէն պիտի իջնէ, առանց մարդկային միջամտութեան, ու կը զարնուի այդ արձանին եւ այդ արձանը փշրուի: Այդ արձանին մասերը հովը ցրուեց, բայց այդ քարը մեծ լեռ մը եղաւ ու բոլոր երկիրը լեցուց: